

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

28 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

judcători – Cobzac Elena, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Boico Victor,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar, declarat de către inculpata Strijova Olga, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 28 martie 2018 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2018, în cauza penală privind-o pe

Strijova Olga Xxxxx, născută la xxxxx,
originară și domiciliată în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 14.01.2016 - 28.03.2018;
2. Instanța de apel: 09.07.2018 - 25.09.2018;
3. Instanța de recurs ordinar: 06.08.2019 - 28.11.2019.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 28 martie 2018, a fost încetat procesul penal pe cauza de învinuire a lui Strijova Olga, în comiterea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(l) Cod penal, din motivul intervenirii termenului de prescripție prevăzut de art. 60 alin.(l) lit. b) Cod penal, liberând-o pe Olga de la răspundere penală și acțiunea civilă înaintată de Strijov Oleg, s-a respins.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, la data de 08.11.2015, aproximativ la ora 20:00, cet. Strijova Olga, aflându-se pe str. Xxxxx, Xxxxx, mun. Chișinău, i-a aplicat o lovitură cu scaunul în regiunea capului soțului său, cet. Strijov Oleg, astfel cauzându-i ultimului, potrivit raportului de constatare medico-legală nr. 5530 din 09.11.2015, hematom al țesăturilor moi și excoriații a țesăturilor moi regiunea frontală pe stânga, echimoză la nivelul pleoapei superioare pe stînga, echimoză cu excoriații la nivelul buzei inferioare, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contodont dur, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Strijova Olga, a săvârșit violența în familie, acțiunea intenționată manifestată fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică, soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale și suferință psihică și anume infracțiunea prevăzută de art. 201¹ alin. (1) Cod penal.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpata Strijova Olga, prin care a solicitat casarea integrală a sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani din 28 martie 2018, ca neîntemeiată și ilegală cu pronunțarea sentinței de achitare.

În susținerea apelului s-a invocat că nici la etapa urmăririi penale nici în judecată inculpata nu a recunoscut vina în comiterea acestei infracțiuni. Ceia ce a făcut nu pentru a se eschiva de la răspunderea penală, dar pentru a ajunge la pronunțarea unei sentințe obiective și echitabile.

Astfel, apelanta a indicat că în timpul vieții comune cu soțul Strijov Oleg cum pînă la înregistrarea căsătoriei așa și după înregistrarea căsătoriei el de nenumărate ori aplica față de Strijova Olga, violență, o bătea, amenința cu aplicarea violenței fizice inclusiv cu aplicarea armei de foc. Încă la etapa cînd a făcut cunoștință cu materialele dosarului în cauză Strijova Olga a prezentat documentele confirmătoare că Strijov Oleg anterior o bătea foarte des, ceea ce se confirmă prin rapoartele de constatare medico-legală nr. nr. 5087, 6378, 3438, 5239, (f.d. 64-67). Din care reiese că încă pînă la data de 08.11.2015, Strijov Oleg o bătea regulat.

De asemenea, la dosar a fost anexată copia ordonanței Procuraturii Rîșcani din 30.09.2015, despre încetarea dosarului penal în privința lui Strijov Oleg cu aplicarea art. art. 53, 55 alin.(1),(2) lit. a) Cod penal, (f.d. 68), ceea ce de fapt confirmă toate argumentele lui Strijova Olga că anume Strijov Oleg se comporta în mod agresiv în familie și anume Strijova Olga a fost victima violenței. Acest comportament al soțului este legat de fapt că el des abuza de băuturi alcoolice, regulat trecea cursuri de tratament de alcoolism cronic și la etapa urmăririi penale și la etapa pregătitoare la judecată partea apărării făcea demersuri despre recuperarea documentelor ce confirmă faptul că Strijov Oleg suferă de alcoolism cronic și deține la el o armă. Totuși nici instanța de fond nici procurorul n-au satisfăcut demersurile lui Strijova Olga.

De asemenea apelanta a indicat că anume Strijov Oleg în ședința judiciară la întrebările apărării a confirmat faptul că el de cîteva ori se coda de la alcoolism și că deține la el arma „ACM 74”, prin ce el de fapt parțial a confirmat declarațiile lui Strijova Olga.

Mai mult, în ședința de judecată Strijova Olga a dat explicații detaliate ce anume s-a petrecut în apartament pe data de 08.11.2015. Anume Strijov Oleg fiind în stare de ebrietate se comporta foarte agresiv față de Strijova Olga, o bătea/aplica lovituri, o trăgea de păr. Strijova Olga numai se ferea de la acțiunile lui agresive. Chiar dacă și i-au fost cauzate careva leziuni corporale lui Strijov Oleg aceasta putea să aibă loc numai ca autoapărare cînd Strijova Olga se ferea de la păliturile soțului.

De asemenea, Strijova Olga a indicat că nu l-a atacat și nici nu avea intenția de a-i cauza careva leziuni, ceea ce nici nu poate avea loc deoarece Strijov Oleg o depășește fizic, soțul are înălțimea de 190 cm și cântărește 93 kg, iar Strijova Olga are 160 cm și cu o constituție corporală medie fără a avea careva forță fizică.

Faptul că Strijova Olga a suportat violența din partea soțului Strijov Oleg se dovedește și prin raportul de constatare medico-legală nr. 5532 din 09.11.2015, (f.d. 63) din care se vede că i-au fost pricinuite leziuni corporale. Acest document precum

și copiile cererilor sale adresate la poliție și la procuratura despre atragerea la răspundere pe Strijov Oleg pentru aplicarea violenței față de Strijova Olga, au fost anexate la materialele dosarului penal la etapa urmăririi penale.

Dar, nici instanța de fond nici organul de urmărire penală nu au făcut careva apreciere acestor documente, iar Strijov Oleg nu a fost atras la careva răspundere pentru violență contra sa, săvârșită la data de 08.11.2015.

Astfel, apelanta a considerat că toate acestea acțiuni vorbesc despre prejudecăți din partea organelor de drept și a instanței de fond față de ea.

Acel fapt că anume Strijov Oleg este agresorul dar nu victimă vorbește despre faptul că anume în timpul examinării dosarului în cauză el prelungea să o bată. La 20.04.2016, Strijov Oleg a bătut-o iarăși ceia ce se dovedește cu raportul de constatare medico-legală nr. 1778 din 20.04.2016 (f.d. 106), proces-verbal cu privire la contravenție din 05.05.2016 (f.d. 114), ordin de plată nr.189, eliberat de către executorul judecătoresc în legătură cu faptul că Strijov Oleg a achitat integral amenda aplicată în calitate de pedeapsă. Aceste documente au fost prezentate și în prima instanță, dar nu au fost apreciate de către instanța de fond, luând în considerație că ele confirmă comportamentul agresiv regulat în familia lui Strijov Oleg.

Faptul că anume Strijova Olga a fost victima violenței în familie din acțiunile lui Strijov Oleg se confirmă și prin ceia că ea a fost nevoită să se adreseze la „Asociația împotriva Violenței în Familie - Casa Mărioarei” și Centrul de Reabilitare a Victimelor Torturii „Memoria” pentru primirea ajutorului psihologic și medical (f.d. 92, 107-108).

Bazându-se în sentință pe declarațiile părții vătămate - Strijov Oleg și declarațiile martorului Ecaterina ca pe dovada vinovăției a lui Strijova Olga, instanța de fond nu a luat în considerație următoarele circumstanțe. Strijov Oleg este persoana interesată, deoarece bătând-o din nou avea frică să fie atras la răspundere penală și din acest considerent nu a spus adevărul despre conflictul creat pe data de 08.11.2015. Ecaterina este fiica dreaptă a soțului Strijov Oleg de aceea nu poate fi obiectivă. Mai mult ca atât, Ecaterina nici nu a văzut nimic din ceia ce s-a petrecut între Strijova Olga și Strijov Oleg. Din ce reiese că declarațiile martorului dat nu contrazic versiunea Strijova Olga despre ceia ce s-a întâmplat.

Mai mult, apelanta a considerat că instanța de fond nu avea temeiuri de a se baza în calitate de dovadă a vinovăției Strijova Olga numai pe raportul de expertiză medico-legală nr.2757/D (f.d. 27,28). La ședința judiciară de pregătire partea apărării a depus cerere în conformitate cu art. 95 Cod de procedură penală, despre neadmisibilitatea acestei probe, în conformitate cu art. 89 alin.(1) pct.5 Cod de procedură penală, în calitate de expert nu poate participa persoana care anterior a participat în dosarul în cauză în calitate de specialist. Expertul Marin Buga, care anterior a efectuat expertiza dată, pînă la aceasta a efectuat examen medical lui Strijov Oleg în calitate de specialist și a întocmit raport de constatare medico-legală nr. 5530. În aceste circumstanțe Marin Buga nu avea dreptul să participe în dosarul în cauză în calitate de expert și raport de expertiză medico-legal nr.2757/D, întocmit de dînsu trebuie să fie recunoscut ca o dovadă neacceptabilă.

Constatările primei instanțe, relatate în sentință despre faptul că Marin Buga întocmind raportul de constatare medico-legală nr. 5530 participa nu ca specialist, dar ca expert din ce motiv avea dreptul să efectueze expertiza, nu corespunde legii. Condiție obligatorie în timpul efectuării expertizei se consideră faptul că ea trebuie să fie efectuată în baza încheierii de numire expertizei cu respectarea drepturilor procesuale ale părților pe dosar, precum și faptului că expertul în mod obligatoriu trebuie să fie preîntâmpinat penal despre darea concluziilor false.

Din acest considerent apelanta a considerat că instanța de fond nemotivat a respins cererea apărării despre neacceptarea în calitate de dovadă a raportului de expertiză medico-legală nr.2757/D.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2018 a fost respins ca nefondat, apelul inculpatei Strijova Olga, și menținută sentința fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că Strijova Olga a comis anume infracțiunea imputată.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, Colegiul a menționat că deși inculpata Strijova Olga nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, culpa acesteia este demonstrată pe deplin prin următoarele probe cum ar fi: declarațiile părții vătămate Strijov Oleg, (f.d. 136-137); martorului Strijova Ecaterina (f.d. 135).

Colegiul a indicat că vina inculpatei mai este demonstrată și prin raportul de expertiză medico-legală nr. 2757/D din 20.11.2015, a părții vătămate Strijov Oleg, potrivit căruia la cet. Strijov Oleg s-a constatat hematom al țesuturilor moi și excoriații a țesuturilor moi regiunea frontală pe stînga, echimoză la nivelul pleoapei superioare pe stînga, echimoză cu excoriații la nivelul buzei inferioare, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, probabil în timpul și circumstanțele indicate, care condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu, se califică că vătămare ușoară. La fel, conform concluziei s-a constatat că au fost cel puțin trei lovituri, iar cauzarea leziunilor prezente prin automutilare este puțin probabilă și la căderea din poziție verticală se exclude, (f.d. 27-28).

În această ordine de idei, Colegiul penal, apreciind probele indicate supra prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor le-a apreciat ca fiind veridice, utile consecvente care coroborează între ele și combat argumentele inculpatei și a apărătorului acesteia, or, potrivit expertizei medico-legală nr. 2757/D din 20.11.2015, s-a constatat, că părții vătămate i-au fost cauzate vătămări ușoare, totodată, din declarațiile părții vătămate, rezultă că aceste acțiuni au fost săvârșite de către Strijova Olga, iar din declarațiile martorului Strijova Ecaterina, rezultă că în seara zilei de 08.11.2015, între inculpata

Strijova Olga și partea vătămată Strijov Oleg a avut loc conflict. Conflictul a fost numai auzit de martorul audiat, deoarece se afla în camera vecină, iar imediat după acest conflict a observat leziunile cauzate părții vătămate. Relevant la acest capitol fiind și raportul de expertiză nr. 2757/D din 20.11.2015, prin care s-a stabilit cu certitudine că vătămările stabilite nu puteau fi cauzate prin automutilare sau căderea din poziție verticală, ceea ce confirmă faptul aplicării loviturilor de către inculpată. Totodată, în declarațiile date în cadrul ședinței de judecată inculpata nu neagă faptul aplicării loviturilor, explicând că loviturile puteau fi aplicate deoarece ea se apăra.

Instanța de apel a menționat că, instanța de fond, raportând sancțiunea prevăzută de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, la art. 16 alin. (2) Cod penal, întemeiat a stabilit prezența condițiilor legale de încetare a procesului penal de învinuire a lui Strijova Olga în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin.(1) Cod penal, din motivul intervenirii termenului de prescripție, urmând ca Strijova Olga să fie liberată de la răspundere penală.

Relevant la acest capitol fiind și faptul că termenul de prescripție de atragere la răspundere penală urmează a fi calculat din anul 2015, or, potrivit art. 9 Cod penal, timpul săvârșirii faptei se consideră timpul când a fost săvârșită acțiunea (inacțiunea) prejudiciabilă, indiferent de timpul survenirii urmărilor.

Mai mult, art. 10 alin. (2) Cod penal, pledează că legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.

Modificările parvenite în art. 201¹ alin. (1) Cod penal, prin LP196 din 28.07.16, și anume mărimile sancțiunii au fost introduse după comiterea infracțiunii de către inculpata Strijova Olga, cauza fiind calificată ca una mai puțin gravă, pe când în redacția veche se califica ca una ușoară.

Or, potrivit art.60 Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene: a) 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare; b) 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave; c) 15 ani de la săvârșirea unei infracțiuni grave; d) 20 de ani de la săvârșirea unei infracțiuni deosebit de grave; e) 25 de ani de la săvârșirea unei infracțiuni excepțional de grave.

Conchizând, Colegiul penal, analizând materialele cauzei, a apreciat cererea de apel depusă de inculpata Strijova Olga ca fiind nefondată, or temeuri de casare a sentinței primei instanțe nu au fost identificate.

5. Hotărârile judecătorești sunt atacate cu recurs ordinar în termen de către inculpata Strijova Olga, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărârilor atacate, cu dispunerea achitării cet. Strijova Olga.

În motivarea cererii de recurs inculpata a indicat motive similare ca și în cererea de apel descrise la pct. 3 al prezentei decizii, suplimentar a menționat că în acțiunile inculpatei care au fost apreciate de către instanțele judiciare ca infracțiune prevăzută de art. 201¹ alin.(1) Cod penal, lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate. Mai mult ca atât Curtea de Apel mun. Chișinău nu s-a expus asupra tuturor

temeiurilor indicate în cererea de apel și nu a dat careva apreciere dovezilor nevinovăției acesteia, la care s-a referit, iar decizia contestată nu conține motive pe care s-a bazat.

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, prin care a manifestat dezacordul cu recursul declarat, a solicitat declararea recursului ca inadmisibil fiind vădit neîntemeiat cu menținerea deciziei instanței de apel motivând prin faptul că instanța de apel și-a argumentat suficient soluția, s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, just a constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corect a încadrat acțiunile făptuitorului.

Totodată a atenționat că recurentul își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a materialului probator nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

7. Judecând argumentele recursului în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele motive.

Conform prevederilor art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să-l respingă ca inadmisibil.

În conformitate cu art.422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

La caz, Colegiul penal lărgit reține că, recurentul indică ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul reține că motivele – temeiurile de recurs invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că „*instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel*”, Colegiul penal lărgit constată că acesta nu și-a găsit confirmarea, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată (f.d. 208 – 214 v. I) s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul declarat, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și în partea contestată de recurent în prezentul recurs, fiind reflectate clar motivele pe care se întemeiază soluția instanței de apel în

privința menținerii sentinței primei instanțe, soluție întemeiată pe cumulul de probe, cercetate, verificate și apreciate just prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, fără a fi admisă vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea deciziei instanței de apel, fapt ce determină lipsa unor temeiuri justificative de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele contestate.

Ce ține de temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, în sensul că *„nu au fost întrunite elementele infracțiunilor”* prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, Colegiul penal lărgit verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că inculpata nu a săvârșit infracțiunea imputată, iar probele nu coroborează între ele, îl consideră ca neîntemeiat, fiindcă instanța de apel verificând probele în ședința de judecată, a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei metode de apreciere a probelor, ce au servit ca temei pentru soluționarea elementelor de fapt, pe care se sprijină soluția de condamnare dispusă în cauză, expunându-se argumentat în decizie (f.d. 208 – 214 v. I) din care motive a ajuns la concluzia de vinovăție a inculpatei Strijova Olga în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal și că există elementele infracțiunii incriminate.

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la nevinovăția inculpatei Strijova Olga, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra căroră s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul penal lărgit le însușește, ce este conform practicii CtEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

În acest sens, Colegiul penal lărgit menționează că, susține concluzia instanței de apel precum că: *„potrivit expertizei medico-legală nr. 2757/D din 20.11.2015, s-a constatat, că părții vătămate i-au fost cauzate vătămări ușoare, totodată, din declarațiile părții vătămate, rezultă că aceste acțiuni au fost săvârșite de către Strijova Olga, iar din declarațiile martorului Strijova Ecaterina, rezultă că în seara zilei de 08.11.2015, între inculpata Strijova Olga și partea vătămată Strijov Oleg a avut loc conflict. Conflictul a fost numai auzit de martorul audiat, deoarece se afla în camera vecină, iar imediat după acest conflict a observat leziunile cauzate părții vătămate. Relevant la acest capitol fiind și raportul de expertiză nr. 2757/D din 20.11.2015, prin care s-a stabilit cu certitudine că vătămarile stabilite nu puteau fi cauzate prin automutilare sau căderea din poziție verticală, ceea ce confirmă faptul aplicării loviturilor de către inculpată. Totodată, în declarațiile date în cadrul ședinței de judecată inculpata nu neagă faptul aplicării loviturilor, explicând că loviturile puteau fi aplicate deoarece ea se apăra”*. Prin urmare, Colegiul reține că inculpata în recurs nu invocă careva motive concrete, la care nu s-a dat răspuns în apel, după cum indică aceasta în recurs, or vina inculpatei Strijova Olga se dovedește prin raportul de expertiză nr. 2757/D din 20.11.2015, declarațiile părții vătămate Strijov Oleg (f. d. 136-137, vol. I) și declarațiile martorului Strijova Ecaterina (f. d. 135, vol. I), iar cele invocate de inculpată nu sunt relevante la caz.

Argumentele inculpatei precum că vătămarile corporale au fost cauzate părții vătămate Strijov Oleg în procesul autoapărării, ea fiind agresată de către acesta, care anterior a mai aplicat violența în familie în privința ei sunt nefondate, or acestea se combat prin cumulul de probe cercetate în instanța de fond și în special prin raportul de expertiză medico-legală care confirmă că au fost aplicate părții vătămate cel puțin 3 lovituri, (f. d. 27 verso, vol. I), circumstanțe ce nu pot fi considerate ca autoapărare după cum invocă inculpata, iar declarațiile părții vătămate precum că inculpata l-a lovit cu scaunul peste cap sunt veridice. Acel fapt că anterior partea vătămată Strijov Oleg a fost atrasă la răspundere contravențională pentru violența în familie în privința inculpatei, nu exclude răspunderea penală pentru infracțiunea comisă de inculpată.

Totodată, prin raportul de expertiză nr. 2757/D din 20.11.2015, instanța a concluzionat că vătămarile stabilite nu puteau fi cauzate prin automutilare sau căderea din poziție verticală, ceea ce confirmă faptul aplicării loviturilor de către inculpată. La fel, în declarațiile date în cadrul ședinței de judecată inculpata nu neagă faptul aplicării loviturilor, explicînd că loviturile puteau fi aplicate deoarece ea se apăra.

Instanța de recurs ordinar menționează că atât prima instanță cât și instanța de apel au dat răspuns detaliat la aceste argumente (pct. 16 din sentință și pct. 31 din decizia instanței de apel), repetarea căreia Colegiul o consideră inutilă.

Astfel, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Mai mult, din textul recursului se evidențiază că recurentul își motivează contestația prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, în acest sens Colegiul penal lărgit statuează că motivele de reapreciere a materialului probatoriu nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

8. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat urmează a fi respins ca inadmisibil.

9. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către inculpata Strijova Olga, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2018, în cauza penală privind-o pe **Strijova Olga Xxxxx**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **27 decembrie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor